

Ellopott-elsikkasztott székelyek

Miközben a magyar politikum szinte naponta szolgáltat híreket a Trianonnal kisebbségi sorsba taszított magyar milliók védelmezéséről, aközben teljes csend övezi azokat a folyamatokat, amelyek gyengítik e közösségeket, és összességükben a nemzethalál rémképét rajzolják. A legnagyobb elszakított magyar nemzettest, a székelység minapi, „összmagyar összefogással” előidézett tragikus tévedése is ezek közé, – a csendes halál fogalmkörébe – tartozik. Borsos Géza alábbi nyílt levele azokon kéri számon a székely nép gyászos önmegtágadását, akik azt tevételesen okozták – az erdélyi magyar politikai és egyházi vezetőkön: „Melyik egyházi előjáró túrta volna el szó nélkül, ha a pártvezetők arra buzdították volna híveiket, hogy ne vallják be egyházukat ahova tartoznak, hanem csak annyit valljanak be, hogy keresztények...?!”

Teszi ezt abban a reményben, hogy az őszinte válaszok, amennyiben lesznek ilyenek, esélyt adhatnak a székely népnek és közvetve az egész magyar nemzetnek a megkapaszkodásra. Borsos Géza a Székely Nemzeti Tanács létrejöttének kezdeményezője és kezdetektől alelnöke, a Magyarok Világszövetsége Kárpát-medencei Térségének alelnöke.

„Az idő igaz,
S eldönti ami nem az”
(Petőfi Sándor)

Nyílt levél

A levél címzettjei:

- Izsák Balázs a SzNT elnöke,
- Kelemen Hunor az RMDSZ elnöke,
- Toró T. Tibor az EMNP elnöke,
- Bíró Zsolt az MPP elnöke,
- az erdélyi magyar történelmi egyházak vezetői
- és mindazok, akik részt vállaltak a 2011-es népszámlálást megelőző, a székelyeket félrevezető kampányban

Nemrég láttak napvilágot az Országos Statisztikai Hivatal (INS) 2011-es népszámlálásra vonatkozó adatai. Jelenleg hozzáférhető a részadatok is: mindezek alapján Romániában összesen 1665-ön vallották magukat székelynek, a következő lebontásban: ROMÁNIA szintjén összesen 1665-en, városokban 965-en, községekben 700-an, Hargita megyében 878-an, Kovászna megyében 317-en, és Maros megyében 104-en.

Az évezredes történelemmel, írásbeliséggel, számtalan véráldozat árán megvédett szülőfölddel és közigazgatási hagyományokkal rendelkező székely nép, 2011-ben megszámláltatott és számbelileg elenyészőnek találtatott! Statisztikai szempontból tehát Romániában nincs számottevő „székely közösség” nincs történelmi, kulturális, sajátos jogrendet létrehozó és azt évszázadokon át működtető közigazgatási hagyományokkal rendelkező „székely nép”, nincs tehát jogalánya a „székely autonómiának”, nincs jogalánya a „szé-

kely önrendelkezésnek”.

Ez a lesújtó tény az Önök félrevezető kampányának eredménye!

Annak eredménye, hogy Önök arra bízatták a székelyeket, hogy vallják magukat magyaroknak, és ne székelyeknek, holott tudták, hogy a népszámlálási eljárás törvényi rendelkezése szerint mindenki, aki székelynek vallja magát, végül a magyar statisztikai főcsoportba összesítődik. Ezáltal adott volt a lehetőség, hogy a székelyeket külön és magyarként is összesítsék (rögzítve székelymagyar minőségüket!) anélkül, hogy hivatalosan megtagadnák székely önazonosságukat.

Önök tehát szándékosan vezették félre a székelyeket, és ez által történelmi hibát követtek el! A lehetőség ugyanis adva volt: A Román állam eszközeivel és pénzén számolhattuk volna meg önmagunkat mi a Székelyföldön, vagy éppen szétszórásban élő székelyek. Itt volt az esély felmutatni a magyar anyanyelvű és 600 000 lelket meghaladó székely népet, mint a Székelyföld őshonos közösségét!

E helyett Önök a székelyekkel mondták ki a székely nép létének tagadását!

Ezt viszont nem hagyhatjuk szó nélkül, már csak azért sem, mert 2011-ben a népszámlálási kampányban is tiltakoztunk ellene [1]; [2]! Az ügy különös vonatkozása, hogy ilyen példás, és ennyi szereplőt felvonultató összefogásnak most voltunk először tanúi és elszenvetői 1989 óta!

Önök, „politikuskok”, akik lépten-nyomon pártpolitikai érdekek mentén igyekeznek megosztani az erdélyi magyarságot 2011-ben soha nem tapasztalt összefogással egy népet szedtek rá, hogy az állami megszálltatáskor ne vallja be önmagát! Önök akkor is tudták, de ma már tény, hogy a székelyeket célzó kampány során felhozott érveik légből kapottak, valótlanok voltak.

Azért sem mehetünk el mellette szó nélkül, mert máig nem tisztáztak ennek a félrevezető, kampányának az igazi indítékai. Ha elhallgatnánk, fennállna a veszélye annak, hogy ehhez hasonló eljárás hatására a székelyek egyéb öncsonkító, érdekeik elleni akciókra is rávehetőek lehetnek.

A történeteket azért sem hagyhatjuk szó nélkül, mivel ez a kérdés amellet, hogy a székely emberek önazonosságát zavarta meg, nemzetpolitikai jelentőséggel és aktuálpolitikai következményekkel is jár, ugyanis a székely nép statisztikai eltiűntetése jelentősen beszűkíti a székely közösség önrendelkezési mozgásterét, és fontos politikai fegyvert ad a román hatalom kezébe a székely önrendelkezési törekvések figyelmen kívül hagyására, elfojtására.

A kampány során leggyakrabban az alábbi érveléssel találkoztunk:

A román hatalom meg akarja osztani az erdélyi magyar közösséget.

Amennyiben sikerül a megosztásunk, magyarokra, székelyekre, csángókra, akkor ezt hivatkozási alapként fogják használni a már megszerzett nyelvi és „kisebbségi jogaink” megnyirbálására, és újjak megtagadására.

Sajnálatos tény, hogy az erdélyi magyar történelmi egyházak is engedték magukat belerángatni ebbe a kampányba.

Álljon itt példának a Gyulaférvári Római Katolikus Érsekségnek 2011. október 5-én kiadott VIII. Körleveléből [3] az erre vonatkozó idézet.

„Felhívom a figyelmet azonban a szándékos megosztásra: a megadott nemzetiségi listán külön

szerepel magyar/ungur, székely, csángó, külön szerepel német, szász, sváb, és külön szerepel rutén, ukrán stb. Eszerint a cél az, hogy kimutas- sák: sok a nemzeti kisebbség Romániában, de jelentéktelen a számuk. Ezért fontos, hogy minden magyar, székely, csángómagyar magyarnak vallja magát, minden német, szász, sváb pedig németnek, hogy a nemzetiségek egysége és létszáma valóságosabb legyen!

Ez a későbbiekben hivatkozási alapnak fog számítani, amikor kisebbségi jogainkért, a nekünk járó juttatásért szót emelünk.”

Pártvezető urak!

Önök már akkor is tudták, hogy megtévesztő politikusi beszéd, amit mondanak. Ma a számok is bizonyítják ezt. Egyik állítás sem állta ki az idő próbáját, egyik állítás sem bizonyult helytálló- nak, igaznak! Nem azért, mintha a román hata- lom nem törekedne folyamatosan megosztásun- kra és jogaink csorbítására! Akkori érvelésük mindenekelőtt azért hamis, mert a székely etni- kum a magyar alcsoportjaként volt bekódolva, mint ahogy a szász és a sváb a német alcsoportja- ként! Melyik egyházi előjáró túrta volna el szó nélkül, ha a pártvezetők arra buzdították volna híveiket, hogy ne vallják be egyházukat ahova tartoznak, hanem csak annyit valljanak be, hogy keresztények...?!

Amint az eredmények mutatják, az Önök kampányának következményeként a székely nép nem jelent meg Románia statisztikai térképén!

Hogy mit veszített a székely nép az nyilvánva- ló. Ebből most csak kettőt említek:

- lényegesen beszűkültek a székely nép esélyei önrendelkezési jogá- nak érvényesítésére. Az önrende- lkezési jog ugyanis a népek számára ga- rantált nemzetközi jog [4].

- ismételen csorbult a székely nép székely-magyar önazonosságtudata

Hogy mit nyert a román hatalom az is nyilvánvaló:

- mi magunk teremtettünk hivat- kozási alapot a székely nép önrende- lkezési jogának megtagadására!

A következő kérdések megválaszolását vi- szont Önöktől várjuk és várják mindazok, akik önökre hallgatva hozzájárultak ennek a helyzet- nek az előidézéséhez!

Mi volt a kampány igazi célja?

Mit nyert a székely nép, azzal, hogy statisztikai- kailag nem jelenítette meg (eltűntette) önmagát, mint közösséget?!

A népszavazás eredményeként milyen új, a politikai küzdelemben bevethető eszközökhöz jutott a székely nép?

Gyergyócsomafalva, 2014. 03. 30.

Tisztelettel, és válaszukat várva

Borsos Géza
a Székely Nemzeti Tanács alelnöke

1 Szórolap-„Székelymagyar vagyok”-2011-09-17

2 Gyergyószéki állásfoglalás

3 VIII. körlevél - 2011. október 5. Valamennyi T. Plébánia Hivatalnak, Székelyükön:

<http://www.romkat.ro/hu/node/3007#1>

Tartalom:Népszámlálásra vonatkozó felhívás

4 Az 1977-ben elfogadott Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya és a Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Egyezségokmánya ki- mondja:

”Mindén népnek joga van az önrendelkezésre. E jog értelmében a népek szabadon határozzák meg poli- tikai rendszerüket, és szabadon biztosítják gazdasá- gi, társadalmi és kulturális fejlődésüket.